

Časopis krajanské rodiny v New Yorku

ZVON

Ř í j e n 10 / 2008

ANDĚLA MÁME KAŽDÝ SVĚHO

*Anděle Boží, strážce můj
rač vždycky být ochránce můj...*

Andělé

Bible mluví o andělech jako o Božích poslech či služebnících, kteří jsou mu poslušní: „*Dobrořečte Hospodinu, jeho andělé, vy silní bohatýři, kteří plníte, co řekne, vždy poslušni jeho slova!*“ (Ž 103,20). Vyjadřuje i nesmrtelnost andělů: „*Vždyť už nemohou zemřít, neboť jsou rovni andělům...*“ (Lk 20,36). Známa je pak definice anděla podle Augustina: *Anděl je název úkolu, ne přirozenosti. Ptáš-li se, jak se nazývá tato přirozenost, je to duch; ptáš-li se, jaký má úkol, je to anděl. Podle toho, co je, je duch, podle toho, co koná, je anděl.*

Andělé v Novém zákoně - Anděl jako posel a pomocník

Anděl předpovídá jak narození Jana Křtitele Zachariášovi (Lk 1,11-20), tak i narození Krista Panně Marii (Lk 1,26-37)) a pastýřům (Lk 2,9-13)), ve snu Josefovi sdělí původ Mariina těhotenství (Mt 1,20-22) a pošle ho do Egypta, aby byl Ježíš zachráněn před Herodem (Mt 2,13). Nakonec pak zvěstuje i Ježíšovo zmrtvýchvstání (Mt 28,5-8). Kornélia anděl informuje o vyslyšení jeho modliteb a přikazuje mu poslat pro Petra, aby mu zvěstoval víru (Sk 10,3-7). Anděl pak také několikrát vysvobozuje zatčené apoštoly z vězení (Sk 5,17).

Andělé a Ježíš

Také Ježíš mluví o andělech. Vyjadřuje se o nich ve svých podobenstvích, často v souvislosti s jejich úlohou na konci světa, kde mají být dobří andělé nástrojem Božího soudu (Mt 13,39-41), špatní však zavržení (Mt 25,41). Dále pak v rozmluvách, kde k andělům přirovnává lidi po smrti, kteří se již nežení a nevdávají (Mt 22,30). Jinde Ježíš dává najevo svou moc nad anděly (Mt 25,31). Andělé však v těžkých chvílích Ježíšovi taktéž pomáhají: jednak po pokušeních ďábla na poušti, kdy ho obsluhují (Mt 4,11), nebo v Getsemanské zahradě, kdy mu anděl dodává sílu (Lk 22,43).

V Bibli je za archanděla označen Michael, jako vedoucí Božích „vojsk“ (Zj 12,7) či ochránce Izraele (Da 10,21). V knize Tobijáš je zmíněn archanděl Rafael, který pomáhá hlavnímu hrdinovi knihy (Tob). Právě z této knihy čerpá církve učení o andělech strážných.

Andělé strážní

Každý věřící má u sebe anděla jako ochránce a pastýře, aby ho vedl k životu. Učení o andělech strážných nebylo katolickou církví nikdy definováno, ale zejména lidová zbožnost k nim pěstuje úctu. Podle ní má svého strážného anděla každý člověk, aby ho chránil a pomáhal mu vést správný život.

Andělé během církevního roku

Andělů strážných – 2. října

Archandělů Michaela, Gabriela a Rafaela – 29. září

Martinské hody

Krajanská rodina u Panny Marie Karmelské v Astorii pořádá

v neděli 9. listopadu 2008 Martinské Posvícení.

Program najdete uvnitř časopisu. Všichni jsou srdečně zváni.

Vážení čtenáři ZVONU,

Každý je hrdinou, než se ho to začne týkat osobně. Před pár týdny jsem absolvoval noční let a něco mě probudilo. Nejdřív to houpalo, potom trhlo, do toho blesk a hromy zvenku. Tak takhle vypadá konec? Každý je hrdina zřejmě jenom do té doby, než to skutečně přijde... Pomodlil jsem se k andělovi strážnému, ať to dobře dopadne. Taky že jo, jinak bych už nic nenapsal..

Pak jsem si začal tak nějak víc všímat všech bouraček, kolem kterých projíždím autem tak nějak bezděčně. Najednou to vypadá úplně jinak – stejně tak jsem mohl sedět v tom autě také já!

A tak možná častěji než jindy se obracím k těm, které nám Pán Bůh dává jako ochránce na naší cestě životem. A to nejenom při cestování, ale také ve všech rozhodnutích a myšlenkách, které probíhají v hlavě.

A je v tom úžasný pokoj – nejsme na všechno sami, Pán Bůh projevuje svou lásku a péči o nás právě tím, že posílá své anděly.

Tak jako posílá Gabriela, aby oznámil narození Krista; tak jak posílá Michaela, aby bojoval se zlem; tak jak posílá Rafaela, aby byl průvodcem a léčitелеm, tak i nám posílá ty, kteří nám oznamují Boží věci, bojují v našich slabostech, tak také ty, kteří nás chrání ve všem, co děláme. Anděla máme každý svého...

Kolik jim toho vděčíme, kolik vděčíme tomu, který anděly posílá. Prosme je o přimluvu, prosme o jejich přítomnost a pomoc.

P. Jan

Památka všech věrných zemřelých

Je dobré a také prospěšné vzpomínat na zesnulé v modlitbách, prosit Boha, aby jim dal život věčný, abychom se s nimi jednou setkali v Božím království. Jména zemřelých, na které chcete pamatovat v měsíci listopadu, kdy se modlíme za zemřelé, napište na přiložený leták (druhá strana pozvánky na Martinské Hody). Pošlete jej na moji adresu:

***Fr. Jan Czudek, Our Lady Queen of Martyrs,
110-06 Queens Blvd., Forest Hills, 11375 NY***

Nedělní témata

5. října - 27. neděle v mezidobí: (Mt 21,33-43): *Byl jeden hospodář a ten vysázal vinici. Obekhal ji plotem, vykopal v ní jámu pro lis a vystavěl strážní věž, pronajal ji vinařům a vydal se na cesty. Když se přiblížilo vinobraní, poslal k vinařům své služebníky vyzvednout z ní výtěžek. Ale vinaři jeho služebníky popadli, jednoho zbili, druhého zabili, třetího ukamenovali. ...Naposled k nim poslal svého syna; myslal si: 'Na mého syna budou mít ohled.' Když však vinaři uviděli syna, řekli si mezi sebou: 'To je dědic. Pojďme, zabijme ho, a jeho dědictví bude naše!' A popadli ho, vyhnali ven z vinice a zabili.*

Izrael byl privilegovaný národ, který se těšil zvláštní Boží péči. To však nebylo "jen tak" – očekávalo se, že ve svůj čas (v čase Ježíšova působení) přinese plody. To se však nestalo. Proto je "Boží království" dáno "pohanům" – opět s nadějí, že oni ponesou plody.

12. října - 28. neděle v mezidobí: (Mt 22,1 -14): *"Nebeské království je podobné králi, který vystrojil svému synovi svatbu. Poslal služebníky, aby svolali hosty na svatbu, ale ti nechtěli přijít. Poslal znovu jiné služebníky se vzkazem: 'Řekněte pozvaným: Hostinu jsem přichystal, moji býci a krmný dobytek jsou poraženi, všechno je připraveno, pojďte na svatbu!' Ale oni nedbali a odešli, jeden na své pole, jiný za svým obchodem. Ostatní pochytili jeho služebníky, ztýrali je a zabili. Krále to rozhněvalo. Poslal svá vojska, vrahy zahubil a jejich město vypálil. Potom řekl svým služebníkům: 'Svatební hostina je sice připravena, ale pozvaní ji nebyli hodni. Jděte proto na rozcestí a pozvěte na svatbu, koho najdete.' Služebníci vyšli na cesty a shromáždili všechny, které našli, zlé i dobré, takže svatební síň byla plná hostí.*

Bůh zve na tuto hostinu všechny, "dobré i zlé". Nakolik je pravdou, že Bůh volá a povolává "nás bez nás" (bez našeho "příspěvní"), natolik je také pravdou, že nás nespasí "bez nás" (bez naší spoluúčasti).

19. října – 29. neděle v mezidobí: (Mt 22,15-21): *Farizeové poslali k němu své učedníky zároveň s herodovci, aby mu řekli: "Mistře víme, že jsi pravdomluvný, a že učíš cestě k Bohu podle pravdy. Nedbáš lidských ohledů, nehledíš totiž na to, čím kdo je. Pověz nám tedy: Co myslíš, je dovoleno platit daň císaři, nebo ne?" Ježíš prohlédl jejich zlý úmysl a odpověděl: "Co mě pokoušíte, pokrytci? Ukážte mi peníz, kterým se platí daň!" Podali mu denár. Zeptal se jich: "Čí je to obraz a nápis?" Odpověděli: "Císařův." Tu jim řekl: "Dávejte tedy, co je císařovo, císaři, a co je Boží, Bohu.*

Spravedlnost vyžaduje od každého z nás, abychom uměli dávat každému, co mu náleží – a to nejenom v mezilidských vztazích, ale především ve vztahu k Bohu.

26. října – 30. neděle v mezidobí: (Mt 22,34-40): *Mistře, které přikázání je v Zákoně největší?" Odpověděl mu: "'Miluj Pána, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí.' To je největší a první přikázání. Druhé je podobné: 'Miluj svého bližního jako sám sebe.' Na těch dvou přikázáních spočívá celý Zákon i Proroci.*

Láska k Bohu a k bližnímu je základem všech přikázání.

Plná slávy – Bruce Marshall (čtení na pokračování)

Když se šel páter Smith na svátek svatého Ondřeje 1919 opět pomodlit do hlavního presbyteriánského kostela, nebylo dosud v zemi známky náboženské obrody, ačkoli poletovalo světem dosti kultury: noý román od Hugh Walpola a *Abraham Lincoln* od Johna Drinkwatera v Lyrickém divadle, a kdekdo říkal, že Německo musí platit, a stávka železničářů byla uspokojivě urovnána a slečna Lee Whitová zpívala v revuích chraptivé písničky, *oh, má milá, pod tvým oknem tiše teskním*, ale to všechno neznamenalo, že Bůh opět přichází v moci a slávě, anebo, což pokládal otec Smith ječtě za důležitější, že lidé se vracejí po kolenou k Bohu, pokorně a zkroušeně. Když se tedy pomodlil za Skotsko, aby mu Bůh vrátil světlo, které ztratilo, modlil se také za celý svět a za jeho vládce a za Arnolda Benneta, H.G. Wellse a Horatia Boltonsleye, aby jim Bůh dal moudrost a rozum, když píší své články do novin.

Když otec Smith vycházel, stál pastor se svým cylindrem opět u vchodu. Pozdravili se přátelsky, a když promluvili o počasí, o nových vzorných domcích pro dělníky a panu Bonaru Lawovi, zeptal se ho otec Smith znenadání, pozoruje-li v své náboženské obci nějaké náboženské probuzení.

„Bojím se, že ne, otče,“ odpověděl pastor. „Doufal jsem jako vy ve veliké věci, ale zdá se, že zkrátka nemají přijít.“

„Rád bych věděl, není-li to tím, že lidé žili poslední léta příliš v davech,“ řekl páter Smith. „Všiml jsem si, že inteligence každého lidského shromáždění klesá úměrně s množstvím přítomných. Snad je tomu tak i se zbožností. Snad bychom ho měli chápat doslova, když praví: *Kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich...* Snad chtěl říci, že kde je jich shromážděno šest nebo sedm, třebas v Jeho jménu, je On méně uprostřed nich. Buď jak buď, jisto je, že kde jsou shromážděny velké davy lidí, On není uprostřed nich, anebo je-li, že si ho dav nevšímá.“

„Ale to snad tehdy, když nejsou shromážděni v Jeho jménu,“ řekl pastor.

„Jsme-li opravdu křesťany, nemělo by být příležitosti, abychom nebyli shromážděni v Jeho jménu,“ řekl kněz. „Měl by být v našich tančírnách a divadlech právě jako v našich kostelech. Ale my se bojíme být v davu sebou samými, protože se bojíme, že bychom se nepodobali svým bližním nebo své představě o nich, a naši bližní se bojí, že by se nepodobali tomu, co my si o nich představujeme. A tak se každý tváří, že je méně zbožný, méně ctnostný, méně čestný, než je ve skutečnosti.“

„Použiji s vaším dovolením toho, co jste právě řekl, jednou na kázání,“ řekl pastor.

„Já tomu říkám moderní pokrytectví,“ dodal páter Smith. „Za starých časů předstírali lidé, že jsou lepší než ve skutečnosti, kdežto nyní předstírají, že jsou horší. Za starých časů říkal muž, že chodí v neděli do kostela, i když nechodil, kdežto nyní říká, že chodí hrát golf, a byl by velmi nešťasten, kdyby jeho přátelé objevili, že ve skutečnosti byl v kostele. Jinými slovy, pokrytectví, jak napsal jeden francouzský autor, bývalo daní, kterou platila neřest ctností, nyní však je daní, kterou platí ctnost neřesti; a to je, jak se

domnívám, stav mnohem vážnější, neboť to znamená, že už nemáme odvahu být v soukromí čestnými lidmi, nýbrž že se i uvnitř měníme ve fasády, které stavíme pro lidskou bázeň navenek.“

Pastor neodpověděl, ale otec Smith si všiml, že se nad jeho řeči zamyslel. Před nimi stály nad schody dvě dívky, jejichž krátké sukně, rozvívané větrem, právě zakrývaly kněžím pohled na stromy na kraji statku sira Dugalda.

„Jím nemůže ani cítit tyhle věci,“ řekla jedna. „Je vůbec strašnej – však víš, co chci říct.“

„Vím, Alex je taky ten typ.“

„To je legrační, co?“ řeklo první děvče.

„Je ovšem něco jiného, jíst ryby obyčejným nožem anebo nožem na ryby,“ řeklo druhé děvče.

Postávaly ještě chvíli, zhevlujíce dolů na město. Trigonometrie jejich tkaniček, stuh a spon se rýsovala křížem krážem pod jejich blůzami jako kolejnice na velkém nádraží.

„Nu, tě pic,“ řeklo první děvče.

„Tě pic,“ odpovědělo druhé.

Sestupovaly po schodech každá na jinou stranu a jejich zadečky se vrtly moudřeji než Aristoteles.

„Slyšel jste to?“ řekl páter Smith. „Stydí se říci „*sbohem*“, protože to slovo něco znamená; říkají „*tě pic*“ což je jednak nejohavnější slovo, které znám, a jednak neznamená a nemá znamenat naprosto nic. Brzo nebudou schopny cítit „*sbohem*“ nebo „*bud' zdráva*“ nebo vůbec nějaký slušný lidský cit.“

„Jsou to moderní dívky, jak se říká,“ poznamenal pastor.

„Chcete říci pohanské,“ řekl kněz a potom se nahlas zasmál, aby si snad pastor nemyslel, že jeho chuti a nechuti jsou příliš škarohlídkové a nesmiřitelné.

(pokračování příště)

Svatý na tento měsíc - Sv. Terezie z Lisieux, 1. října

Sv. Terezie z Lisieux (vlastním jménem Therese Martin) se narodila 2. ledna 1873 jako deváté dítě Louise a Zélie Martinových ve městě Alençon ve Francii. Byla velice citlivé a křehké dítě. Ve 4 letech ji zemřela matka a Terezka vyrůstala pouze se svým otcem a sestrami. Ve čtrnácti letech prožila něco, co změnilo její dosavadní život. Od tohoto data věnovala celou svoji energii a citlivou duši lásce ke svým bližním. Toto poselství pak provázelo celý její život. Ve věku 15 let vstoupila do kláštera karmelitek v Lisieux s úmyslem zasvětit svůj život Bohu. Přijala řeholní jméno Sestra Terezie od Dítěte Ježíše a soustředila se na tichý, řeholní život plný modliteb. Byla obdařena nezvyklým darem důvěrného přátelství s Bohem a i v době kdy nesmiřně trpěla zůstala věrná odkazu lásky a milosrdenství. Po dlouhotrvající nemoci zemřela 30. září 1897 ve věku 24 let. Její poslední slova byla: "Můj Bože, miluji tě!"

Svět se dověděl o láskyplné cestě této dívky prostřednictvím její autobiografie *"Dějiny duše"*. Popsala svůj život jako "cestičku duchovního dětství". Celým jejím životem ji provázela nesmírná důvěra v Boží lásku, nejlépe to vyjadřují její slova: *"Na čem skutečně v životě záleží, nejsou velká slova, ale velká láska"*. 17. května 1925 byla kanonizována papežem Piem XI. Kdyby v té době žila, bylo by jí pouze 52 let.

Všechno je milost

Sv. Terezie od Dítěte Ježíše: *"Být malý znamená vůbec nepozbývat odvalu kvůli svým chybám, protože děti často upadnou, ale jsou příliš malé, než aby si ublížily."*

Modlitba: Milosrdný Bože, sváté Terezii jsi ukázal, že musí zůstat maličká, menšit se stále víc a víc, abys ty mohl růst. Na její přímluvu nám dej opravdovou pokoru srdce a hluboké přesvědčení, že bez tebe nejsme nic a nic nezmůžeme.

Myšlenky moudrých – o naději

Kristus přijal smrt, abychom se nebáli smrti ani my; zjevil nám svoje zmrtvýchvstání, abychom i my mohli ve zmrtvýchvstání doufat.

Sv. Řehoř Veliký

V naději člověk s důvěrou a trpělivostí očekává ono obtížné „dosud ne“ přirozeného a nadpřirozeného naplnění.

Josef Pieper

Naděje, milá sestro víry, otevíráš nám bránu věčného života. To ty chráníš duši před nepřátelským zmatkem.

Sv. Kateřina Sienská

Něco pro zasmání

The Haircut

A young boy had just gotten his driving permit. He asked his father, who was a minister, if they could discuss the use of the car. His father took him to his study and said to him, "I'll make a deal with you. You bring your grades up, study your Bible a little and get your hair cut and we'll talk about it." After about a month the boy came back and again asked his father if they could discuss use of the car. They again went to the father's study where his father said, "Son, I've been real proud of you. You have brought your grades up, you've studied your Bible diligently, but you didn't get your hair cut!" The young man waited a moment and replied, "You know Dad, I've been thinking about that. You know, Samson had long hair, Moses had long hair, Noah had long hair, and even Jesus had long hair..."

To which his father replied, "Yes, and they walked everywhere they went!"

Poděkování

Na časopis přispěli: R. Bunža, L. Král, J. Kocáb, Z. a Z. Sadlík.

Blahopřejeme k narozeninám

V měsíci říjnu:

Stanislav Kotyza 1. října, Liduška Tydlitátová 3. října, Jan Dlabal 5. října, Vít Fojtík 6. října, Radka Petrová 6. října, Marie Sedláčková 9. října, Tina Pasáček 10. října, Jarda Nehybka 13. října, Stefany Kubick 15. října, Miroslav Lebeda 20. října, Eva Večeřová 25. října, Margaret Holubář 26. října, Věra Kutilová 27. října, Marie Jelínková ml. 30. října.

Úmrtí

Po dlouhé nemoci zemřel v červenci 2008 pan gen.mjr. Miloš Knorr. V září t.r. by se dožil 90 let. Kdo jste ho znali, vzpomeňte prosím modlitbou.

Mše svaté v říjnu 2008

Datum	Úmysl	Dárce
5-Oct-08	Za + rodinu Tomečkovu a Bačíkovu	Rod. Tomečkova
6-Oct-08	Za + manžela Stanislava Mergla	I. Mergl
12-Oct-08	Za + rodinu Smolejovu	Rod. Petrova
16-Oct-08	Za živé a + členy české síně Karlín, Cleveland, Ohio	J.Kocab,A.Schafer
18-Oct-08	Za + manžela Jaroslava Marčíka	V. Marčík
19-Oct-08	Za + rodiče Smrčkovy a Pavlicovy	Božena a Peter Smrčka
21-Oct-08	Za + Františka a Libuši Širokou	J. Široký, L. Král
26-Oct-08	Za + přátelé	Rod. Tomečkova
28-Oct-08	Za + Martina a Annu Královou	Rod. Králova

**Příspěvky na časopis ZVON posílejte, prosím, na:
Czech Catholic Mission in NYC, úmysly na mše svaté na
jméno kněze. Adresa je stejná. Děkuji.**

ZVON vydává Czech Catholic Mission in NYC, Inc 110-06 Queens Blvd.,
Forest Hills, NY 11375 Tel: 718 575 8959

Krajanské bohoslužby každou neděli v 10.30, v dolním kostele Our Lady of
Mount Carmel 23-25 Newtown Ave Astoria, NY 11102.
Příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svaté.
Po bohoslužbách následuje společné pohoštění

Adresa českého kněze: P. Jan Czudek, 110-06 Queens Blvd., Forest Hills,
NY 11375 Tel/Fax: (718) 575 8959

E-mail: j.czudek@tiscali.cz <http://www.zvon.info>

Slovenská mše sv. každou neděli v 11.00 u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu
(1st Ave a 66th St.) <http://www.stjohnnepomucene.org>